భయం... భయం

'శివం'

వానాకాలం వెళ్ళిపోయింది. శీతాకాలం, వంటింట్లో జొరబడే పిల్లిలాగ, నిశ్శబ్దంగా ఎవ్వరూ గమనించకుండానే వచ్చి పడింది. కలిగిన వారంతా నెమ్మదిగా బీరువాలలోనూ, పెట్టెల అడుగునా దాచివుంచిన వున్ని దుస్తులను తియ్య సాగేరు.

ప్రొద్దుటినుంచీ మబ్బులతో నిండిన ఆకాశంలో నుంచి అప్పుడే సూర్యభగవానుడు తొంగి చూస్తూ, తన వెచ్చటి కిరణాల్ని ప్రసరింప జేస్తున్నాడు. ఎండకోసం ఎదురు చూస్తున్న లక్ష్మీరాజ్యం, తన పిల్లవాడి తోపుడు బండీని గుమ్మం ముందే నిలబెట్టి, పిల్లవాడిని తీసుకొచ్చి తోపుడు బండిలో పడుకొనబెట్టి, గుమ్మంలోనే కుర్చీ వేసుకుని కూర్చుంది, వచ్చే పోయే జనాన్ని చూస్తూ.

దూరంగా వున్న వెంకట రామయ్యగారి యింటి ముందు రాలిన ఆకుల్నీ, మిగతా చెత్తనూ ప్రోగుచేసి కుప్పగా వేస్తున్నాడు అయిదేళ్ళ గోపాలం.

ప్రక్కయింటిలోనుంచి యశోదమ్మ అరుస్తోంది, "ఆఖరుమెట్టు జాగర్త లలితా—కొంచెం కదుల్తోంది." ఇంతలోనే దభీమని చప్పుడు. లలిత తన నాలుగేళ్ళ తమ్ముడిని లేవదీసి, కాలికి, చేతులకు అంటుకున్న దుమ్మును దులుపుతోంది. తన చేతిలోంచి జారిన చెత్త బుట్ట అల్లంత దూరంలో పడివుంది. బుట్టలోంచి బయటకొచ్చి, చెత్త నేలపై చెల్లా చెదరుగా పడివుంది.

"లల్లీ! లల్లీ! నేను నెత్తీ నోరు బాదు కుంటూనే వున్నా 'జాగర్త'! అంటూ ఏంలాభం? వాడివి పడేసేవు మధ్యలో! గదిలోకెళ్ళి బేండేజి, చీపురూ పట్రా! ఊ! తర్వగా." అంటూ యశోదమ్మ బయటకు వచ్చి, ఏడుపు మొహం పెట్టిన శేఖరాన్ని దగ్గరగా తీసుకున్నది. లలిత వక్కక్షణంపాటు తెల్లబోయి, వెంటనే తల్లి చూపులనుంచి మొహాన్ని తిప్పుకుని యింట్లోకి పరుగెత్తింది.

లలితకు తొమ్మిదేళ్ళుంటాయి. స్వతహాగా భయస్తురాలు. ఏ పని చెయ్యబోయినా తల్లి వెనకనుంచి కంగారు పెడుతూ భయపెట్టే

స్తుంది. ఆవిడ భయపడుతూన్నట్లే, లలిత కూడా కంగారుపడి, తను పడటమో, మరొకర్ని పడవెయ్యటమో, చేతిలోని వస్తువును జార విడవటమో, లేక మరేదో వస్తువును తన్నెయ్యడమో చేసేసి, తల్లిచేత మరిన్ని అక్షింతలు వేయించుకుంటుంది. లలితకు తల్లి అంటే విపరీతమైన భయం !

లలిత యింట్లోనుంచి వచ్చి, తల్లికి బేండేజి అందించి, చెల్లా చెదరయిన చెత్తను తను చీపురుతో మళ్ళా బుట్టలోకి ఎత్తసాగింది. యశోదమ్మ శేఖర్ మోకాలికి పట్టీ తగిలించి, ''అయిన నిర్వాకం చాలదూ ! ఆ చీపురు అక్కడ పడెయ్యి. నేను చేసుకుంటాను. ఒక్కపని సరిగ్గా చేసే యోగ్యతలేదు — తొమ్మిదేళ్ళు నెత్తిమీద కొచ్చినా.'' అంటూ అరిచేసరికి, లలిత చీపురు కట్టను అక్కడే వదిలేసి కొయ్యలాగ నిలబడి పోయింది. యశోదమ్మ చీపురుకట్టను అందుకుని చెత్తను ఎత్తి, వెంకటరామయ్యగారి యింటి ముందు పోసిరావడానికి వెళ్ళింది.

లలిత చిర్నవ్వుతో లక్ష్మీరాజ్యం వాటా వైపు వచ్చి, తోపుడు బండిలోకి తొంగిచూస్తూ, ''బాబు నిద్రలో నవ్వుతున్నాడు పిన్నీ'' అంటూ, ''బాబు లేచేక నన్నోసారి ఎత్తుకోనివ్వవా పిన్నీ'' అన్నది.

'' బాబు యింకా చిన్నపాప కదమ్మా ! ఇంకొన్నాళ్ళు పోతే రోజూ నువ్వే ఎత్తుకుని ఆడిద్దువుగాని,'' అన్నది లక్ష్మీరాజ్యం మృదువుగా. తను ఏ పనిచేసినా అధ్వాన్నమవు తుందని లలితకు కూడా తెలిసినట్లుంది ... అందుకే కాబోల్సు ఒక నిట్టూర్పు విడిచి, ''బాబు నవ్వుతూంటే ఎంత బావుంటుందో తెలుసా పిన్నీ — ముద్దెట్టుకో బుద్ధి వేస్తుంది.'' అన్నది మెరిసే కళ్ళతో చూస్తూ.

''ఏయ్ లలితా ! అక్కడ ఏం చేస్తున్నావ్! ఈ పావలా తీసుకెళ్ళి, రోడ్‌మీద దుకాణంనుంచి కొత్తిమీర, కరివేపాకు పట్టుకురా'' అన్నది యశోదమ్మ, లలితను చూస్తూ.

యశోదమ్మ చేతిలోని పావలాను అందుకొని లలిత రోడ్‌మీదకు పరుగు పెట్టింది—''జాగ్రత్తగా నెమ్మదిగా వెళ్ళు'' అంటూ వెనకాలనుంచి యశోదమ్మ హెచ్చరిస్తూవుండగా. వెంకట రామయ్యగారు తన యింటిముందువున్న చెత్త కుప్పకు నిప్పుపెట్టగా, వాళ్ళ ఆఖరి కుర్రాడు గోపాలం అక్కడే కూర్చుని, చెత్త అటుయిటు ఎగిరకుండా, మంటలోకి తోస్తున్నాడు.

''ఒరేయి వెధవా జాగ్రత్త! ఒళ్ళు అంటించు కుంటే చంపేస్తాను. దూరంగా వుండు''అంటూ లోపలికి వెళ్ళారు.

''ఏం చేస్తున్నావ్ లక్ష్మీ ! ఎండ కాగు తున్నావా ? నాలుగు రోజులయ్యింది సూర్యుడి మొహం చూసి. అన్నట్లు 'టీ' పెట్టాను. ఓ గుక్క త్రాగివెళ్ళు.'' అన్నది లక్ష్మీరాజ్యం వైపు నాలుగడుగులువేసి ఆప్యాయంగా యశోదమ్మ.

''ఇంకాస్సేపట్లో భోజనం చేస్తాంగా యిప్పుడు మళ్ళా 'టీ' ఎందుకమ్మా ?'' అన్నది లక్ష్మీరాజ్యం.

''నేను భోజనం చేస్తాగా ! వెచ్చగా వుంటుందని పెట్టాను. రా! కొద్దిగా తాగుదువు గాని.'' అంటూ ప్రక్కనేవున్న తన యింటికి రెక్కపట్టుకుని పిల్చుకుని పోయింది యశోదమ్మ.

''లలితతో నాకు పెద్ద దిగులు వచ్చి పడిందమ్మా లక్ష్మమ్మ తల్లీ ! అది యింట్లో వుందంటేనే భయం భయంగా వుంటోంది. 'సిరాబుడ్డిని అలమారలో జాగ్రత్తగా పెట్టవే ' అంటే, తపీమని జారవిడిచేస్తుంది. మొన్న 'నల్లా' దగ్గర స్టీలు బిందెను పెట్టిరావే అంటే, బిందెను అమాంతం ఎత్తి క్రింద పడేసింది. దాంతో ఎట్లా బ్రతకాలో అర్థంకాకుండా వుందమ్మా.'' అంటూ గ్లాసుతో 'టీ' తెచ్చి యిచ్చింది.

''దానిదేముందిలే. చిన్నతనం కదా ! కొన్నాళ్ళుపోతే దానికీ తెలిసివస్తుంది. జాగర్తగా వుంటుంది.'' అన్నది లక్ష్మీరాజ్యం అనునయంగా.

''ఏమోనమ్మా ! వంట నేర్పించమని రోజూ నా ప్రాణాలు తోడేస్తోంది. అది వంటయింట్లోకి వస్తావంటేనే నా ప్రాణాలు 'బితుకు బితుకు' మంటున్నాయి'' చెప్పింది యశోదమ్మ.

''వంటలూ వార్పులూ యిప్పటినుంచీ ఎందుకులే. అవ్వటానికి పిల్ల వుత్సాహవంతురాలే! తెలివికలది కూడాను. ఎటొచ్చీ—'' అన్నది 'టీ' త్రాగుతూ లక్ష్మీరాజ్యం.

''అవును. తెలివితేటలు బాగానే వున్నాయి. అయితే నమ్మి, ఏ పనీ దానిమీద వదలడానికి వీల్లేదు. ఇందాక చూడరాదూ—చెత్తబుట్టను బయట గుమ్మరించి రావే అంటే—'' అంటూ నవ్వేసింది యశోదమ్మ.

ఇంతలో బయటనుంచి పిల్లలు గొడవగా కేకలు పెడుతూండటం విన్పించి, 'టీ' త్వర త్వరగా త్రాగేసి, లక్ష్మీరాజ్యం గబగబా బయటకు వచ్చింది. ఈదురుగాలి పిచ్చిగా వీస్తోంది.

వెంకటరామయ్యగారి యింటి ముందు పిల్లలంతా గుమికూడి ఖంగారు పడిపోతున్నారు. ''పిన్నీ ! గోపీగాడి లాగు అంటుకుంది పిన్నీ! లాగూ అంటుకుపోతూంది'' అంటూ వో కుర్రాడు కేకలు వేస్తున్నాడు. చుట్టుపట్ల పెద్ద వాళ్ళు ఎవ్వరూలేరు. లక్ష్మీరాజ్యం వక్కపరుగులో గోపీని పట్టుకుని ప్రక్కనే వున్న పచ్చికలో పడవేసి వాడిని అటుయిటు దొర్లించింది. యశోదమ్మ వచ్చి గోపీగాడి పేంటును మోకాళ్ల వరకు లాగి పరిశీలనగా చూసింది. పేంట్ ఒక వైపు అంటుకుపోయింది. అక్కడక్కడ పిక్కల మీద బొబ్బలు ఎక్కివున్నాయి. గోపీగాడు వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నాడు.

''ఏమిటి ? ఏమయ్యింది ?'' అంటూ యింట్లోనుంచి వెంకట రామయ్యగారు బయటి కొచ్చేరు ఆశ్చర్యంగా.

''పిల్లలంతా మంట చుట్టూ చేరి ఎగురు తున్నట్లున్నారు. గోపీగాడి పేంట్ అంటుకుంది. ఆర్పేసేంలెండి. అక్కడక్కడ కాలికి బొబ్బ లెక్కాయి. లోపలకు తీసుకెళ్ళి మందేమైనా వుంటే రాయండి.'' అన్నది లక్ష్మీరాజ్యం.

''ఇవ్వేళ లేచిన వేళమంచిది. వెధవలు, చెప్పినమాట వినరు కదా...నడవరా లోపలకు'' అంటూ గోపీని లోపలకు నడిపించుకుంటూ, యింట్లోకి వెళ్ళిపోయేరు వెంకట్రామయ్యగారు.

నెలకు రు. 1000 సంపాదించండి
ఫొటోగ్రాఫీ టీచరు రు. 15, ఎలెక్ట్రికల్ గైడు రు. 15, టైలరింగు మరియు కట్టింగు రు. 15, రేడియో గైడు రు. 15, డ్రాయింగు & పెయింటింగు గైడు రు. 15, 300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రు. 30, వివాహవు జీవితము 100 బొమ్మలతో సహ రు. 15, కొకా శాస్త్రం రు.15. పోస్టేజి అదనము రు. 2.
International Book Co.,
Barabazar, ALIGARH-25.

డా. కె.యల్. నారాయణ

వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య
చర్మవ్యాధులకు, స్త్రీల వ్యాధులకు, పక్షవాతం, సుఖ వ్యాధులకు, సెక్సు, నరముల బలహీనతలకు, ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టుద్వారా చికిత్స కలదు.
లక్ష్మి కుమారి క్లినిక్,
మెయిన్ రోడ్, తెనాలి.

తెలుసుకోండి
సేల్సు టాక్సు: ఆంధ్ర మరియు సెంట్రలు సేల్సుటాక్సు చట్టాలు, రూల్సు, దేనికెంత పన్ను, డీసార్లీలు, అప్పీళ్లు, ఎకౌంట్సు, విధానాలు, తనిఖీలు, సేల్సుటాక్సు, అన్ని విషయాలు, వెల రు. 25.
ఇన్‌కంటాక్సు: రాబడి పన్నుల వివరాలు, రాయితీలు, వెల్త్, గిఫ్టు, కేపిటల్ గెయిన్ టాక్సులు, ఎస్టేట్ డ్యూటీ, నేరాలు, శిక్షలు, అప్పీళ్లు అన్ని విషయాలు వెల రు. 25.
వ్యవహారదర్శిని: నిత్య వ్యవహారాలకు, అనేక చట్టాల వివరాలు, వివిధ పత్రాలు, పిటీషన్లు, ఫిర్యాదులు వ్రాసే విధానాలు వాటి అనేక నమూనాలున్నాయి. వెల రు. 12. నేటివరకు వచ్చిన అన్ని మార్పులతో అడ్వకేటు మూర్తిగారు అందరికీ తెలిసేలా తెలుగులో వ్రాశారు. పోస్టు ఖర్చు రు. 7 అదనం. ఏ రెంటికైనా పోస్టేజి ఉచితం. దేశసేవ ప్రచురణలు, 2 ఇందిరానగరు, వెంగళరావునగర్ టాంకు సమీపాన, హైదరాబాదు-500038 కు వ్రాస్తే మీకు వి.పి.పి. ద్వారా వస్తాయి.

సంతానము లేదా?
నాగు ఫార్మసీ,
సంతానమునకు మందు తయారు చేయువారు.
గాంధీనగరం, నిడదవోలు _ 534301

భయం ... భయం

గాలి యింకా తీవ్రంగా వీస్తూనే వున్నది. గాలికి లేచిన నెరుసులు అంత ఎత్తుకి లేచి ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. కొన్ని తోపుడు బండి వైపు కూడా ఎగురుతూండటం అప్పుడే గమనించిన లక్ష్మిరాజ్యం, పరుగులాంటి నడకతో 'బాబూ' అంటూ తోపుడు బండి వైపు వెళ్ళింది.

తోపుడుబండి ముందుకు చేతులు చాచి వంగిన లక్ష్మిరాజ్యం నోట మాట రాలేదు. పిచ్చి చూపులు చూస్తూ క్షణంపాటు అట్లాగే నిలబడి పోయింది. తోపుడు బండి శూన్యంగా వుంది. అందులో బాబు లేడు.

"అయ్యో– నా బాబు– బాబు" అంటూ అరచింది కర్తవ్యమూఢురాలయిన లక్ష్మిరాజ్యం.

తన యింట్లోకి వెళ్లబోతున్న యశోదమ్మ అక్కడనే ఆగిపోయి– "ఏం జరిగింది లక్ష్మి! ఏమిటి ?" అంటూ త్వరితంగా తోపుడు బండి వైపు వచ్చింది.

"నా బాబు– ప్రసాద్– తోపుడు బండిలో లేడు. ఎవరు ఎత్తుకుపోయేరో ఏమో" కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు తిరగగా, డగ్గుత్తికతో అన్నది లక్ష్మిరాజ్యం.

"పిల్లల్ని ఎత్తుకుపోయేవాళ్ళు తిరుగుతున్నారుట. ఎవరికో పోయే కాలం వచ్చి వుంటుంది... ఆట్టే పోయి వుండడు... వెదుకుదాం వుండు" అంటూ యశోదమ్మ అటు యిటూ చూడసాగింది, ఎటునుంచి వెదకాలా అన్నట్టు.

వీళ్ళ ఖంగారు చూసి ఎదురుంటి అమ్మాజమ్మగారు "ఏం జరిగిందమ్మా ? ఏమయ్యింది" అంటూ తోపుడు బండి వద్దకు వచ్చేసింది.

కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ, గొంతు సవరించుకుని లక్ష్మిరాజ్యం విషయం చెప్పే లోగానే, లక్ష్మిరాజ్యం ఇంటిలోనుంచి బయటకు వస్తూన్న లలిత, భయపడుతూనే చెప్పింది, "బాబును వుయ్యాలలో పడుకోపెట్టేను పిన్నీ. ఇప్పుడే నిద్ర పోయేడు."

"భడవకానా ! విన్నెవరు తీసుకెళ్ళమన్నారే? అన్నిటికీ తయారవుతావు !" అంటూ యశోదమ్మ, లలిత వీపుమీద చిన్న చరుపు వేసింది.

లక్ష్మిరాజ్యం వక్క అంగలో యింట్లోకి పరుగెత్తి హాయిగా వుయ్యాలలో నిద్రపోతూన్న బాబును చూసి, తేలికపడిన హృదయంతో వక్క నిట్టూర్పు వదిలింది. చలి తగలకండా, చక్కగా వంటినిండా బాబుకి ఫ్లానలు గుడ్డకూడా చుట్టబడింది. చిర్నవ్వు నవ్వుకుంటూ లక్ష్మిరాజ్యం తిరిగి గుమ్మంలోకి వచ్చేసరికి, యశోదమ్మ లలిత చెవిని మెలిపెడుతూ, "అసలు నువ్వు బాబును ఎందుకు ఎత్తుకుని, లోపలకి తీసుకెళ్ళావంట ! వాళ్ళ అమ్మ హడిలిపోయి ఏం తోచక ఏడుస్తోంది ?" అంటోంది.

"నిప్పునెరుసులు గాలికి ఎగిరి తోపుడు బండి వైపు వస్తూంటే, గబగబా బాబును ఎత్తుకుని తీసుకెళ్ళి, వుయ్యాలలో పడుకోపెట్టి, ఫ్లానలు కప్పి, నిద్రపుచ్చేనమ్మా... బాబును నేను ఏం చెయ్యలేదు... ముద్దుకూడా పెట్టుకోలేదు." అంటూ చెప్పింది లలిత.

"నిప్పునెరుసులు పడుతూంటే, బాబుకి అంటుకుంటాయని, లోపలకు తీసుకెళ్ళావన్న మాట." అన్నది లక్ష్మిరాజ్యం, లలితవైపు మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ.

"అవును పిన్నీ. నీకు కోపం వస్తే, యింకెప్పుడూ బాబును ముట్టుకోను కూడాను." అన్నది బెదురుగా చూస్తూ లలిత.

"కోపంలేదు లల్లీ ! నువ్వు నిజంగా చాలా మంచి పని చేసేవు. నువ్వు బాబును తియ్యకపోతే, నిప్పు నెరుసులుపడి ఫ్లానలు గుడ్డ అంటుకునిపోయేది. లేకపోతే, పొగకి బాబు వుక్కిరి బిక్కిరి అయిపోయేవాడు." అంటూ లలితను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకుని చెప్పింది లక్ష్మిరాజ్యం.

"నాకూ అదే భయంవేసింది. అందుచేతనే బాబును త్వరత్వరగా లోపలకు తీసుకెళ్ళిపోయేను అమ్మా" అన్నది తల్లివైపు తిరిగి.

ప్రేమతో లలితని నిమురుతూ, "మా అమ్మాయి తెలివికలది. బుద్ధిమంతురాలు" అన్నది యశోదమ్మ, మొదటిసారిగా తన కుమార్తెని మెచ్చుకుంటూ.

"నువ్వు బాబును జారవిడుస్తావేమోనని భయపడలేదా లల్లీ" అని అడిగింది లక్ష్మిరాజ్యం, తనలో ఏవేవో ఆలోచనలు ముసరగా.

"ఊహు. అట్లాంటి భయమేం వెయ్యలేదు. ఎవరైనా వెనకనుంచి 'పడేస్తావు, పడేస్తావు' అని భయపెడితే, నిజంగానే పడవేసేదాన్నేమో" అన్నది అమాయకంగా లలిత.

యశోదమ్మ అమాంతంగా ముందుకు వంగి, లలితను ప్రేమతో ముద్దుపెట్టుకుని, 'నా తల్లిని స్వతంత్రించి ఏ పనినైనా నేనసలు చెయ్యనిస్తేగా ! అన్నిటికీ భయపడి, దానిని భయపెట్టేసేదానిని. తప్పంతా నాదే అసలు" అంటూ, 'వస్తానమ్మా లక్ష్మి!' అని చెప్పి, మళ్ళీ కుమార్తెవైపు తిరిగి, "రా ! లల్లీ ! ఇవ్వేళ చపాతీలు ఎట్లా చెయ్యాలో దగ్గరుండి చేసి చూపిస్తాను. నేర్చుకుందువుగాని. రా." అంటూ లలిత చేతిని మృదువుగా తన చేతిలోనికి తీసుకుని, యింటివైపు నడచింది యశోదమ్మ.

వాళ్ళు వెళ్ళిన దిక్కే చూస్తూ, "భయపెట్టకుండా ప్రేమతో నేర్పితే, పిల్లలు నేర్చుకోలేనిది ఏముంది గనక ?" అనుకున్నది లక్ష్మిరాజ్యం. ★